

Ето защо тази сила знае неща, които Аз не зная, и може да върши това, което Аз не мога. Нека никой не избръзва с възклицианието, че това е така, защото всъщност притежавам умения, които не използвам. Много често тази сила действа срещу Мен (не я е грижа за мен), опитва се да ме заблуди и когато разбере, че в съня си съм открил пукнатина в плана на нейната игричка, тя внезапно слага край на всичко със сепване от кошмарен сън или с грохот от падаща завеса и *scena est deserta*²²³ – аз съм буден! И както пише Уестуд²²⁴, „привиденията избледняват – сънищата се стопяват“. Черната дъска е изтрита с удивителна скорост! Нашите дневни видения не отлитат така. Но – не мога да не отбележа, тъй като е самата истина – в повечето случаи мимолетността на нашите сънища е право пропорционална на тяхното безразсъдство.

Незабавно преминавам към магиите, но се моля да проявите още малко търпение към това встъпление. Бих искал да разкажа един мой сън отпреди няколко години (5 септември 1887 г.), който беше толкова ярък, че ми се стори реален. Както знаете, читателю, сънищата могат да са най-различни – от ефирен воал на дъга след дъжд до лондонска мъгла или до гъсти облаци, или пък тиня. В сравнение с повечето този беше здрав като мрамор. Няколко дни преди

та на разума“), Лондон, 1844 г.; Уилям Бенджамин Карпентър (1813–1885) – доктор по медицина. Вероятно тук се има предвид един от най-значимите му трудове „Principles of General and Comparative Physiology“ („Принципи на общата и сравнителна физиология“), Лондон, 1839 г., допълнен и издаден през 1875 г. в Ню Йорк под заглавието „Principles of Mental Physiology, With Their Applications to the Training and Discipline of the Mind and the Study of its Morbid Conditions“ („Принципи на мисловната физиология, с техните приложения в обучението и възпитанието на ума и в изучаването на неговите болестни състояния“); Дейвид Кей, „Memory: What it is, and How to improve it“ („Паметта: какво представлява и как да я усъвършенстваме“), Лондон, 1888 г.; Цитира се и произведението на Чарлс Тъки „Psycho-Therapeutics; or, Treatment by Sleep and Suggestion“ („Психотерапевтика, или лечение чрез сън и внушение“), Лондон, 1889 г. – б. пр.

²²³ Сцената е празна (лат.) – б. пр.

²²⁴ Томас Уестуд (1814–1888) – английски поет – б. пр.